

Fortellingenes makt i livet

«Er det ikke rart Tor; når du forteller er det som om fortid blir nåtid», sa en gammel venn til meg da vi satt og samtalte om det vi hadde hatt sammen i livet.

Slik er det; når vi forteller, kommer livet til oss igjen og igjen.

Våre liv består av fortellinger,- av opplevelser. Fortellingene er livet vårt. Først når vi hører oss selv fortelle det vi har opplevd, tar vi til oss livet, og gjør det til vårt eget. Derfor er det viktig å ha et nært forhold til sine fortellinger.

Livet vårt består av viktige og mindre viktige fortellinger. Vi forteller vel ikke til vanlig så store deler av livet vårt. «I kvarda`n» kan vi påminnes noen biter av en fortelling om et eller annet som skjedde i livet. Vi «huske plutseleg på nåkkå», - Vi blir påmint noe. ---

«Og sånn går nò dagan».

Men så opplever vi at noe spesielt skjer i livet som gjør at vi stopper opp. Noe gledelig hender, - eller noe trist. Det kommer et nytt menneske inn i livet vårt som fyller livet med håp, - eller vi mister et menneske som betyr mye for oss. Vi kan ha en stor natur- eller kunstopplevelse, - eller vi får en stor krise i livet på grunn av noe som har skjedd nå, eller tidligere i livet. Da får vi et nært forhold til fortellingene i livet, og da merker vi særlig at de gjør noe med oss. Det er viktig at de da blir fortalt, enten de er gode eller vonde.

Vi merker altså at store og små fortellinger former livene våre. Enkelte fortellinger, hendelser har forandret livet fullstendig. Det gjelder oss som enkeltmennesker, men også som fellesskap. For vi har og felles fortellinger med andre som knytter oss sammen som familie, venner, naboer, by- og bygdafolk, nasjon, verdensborgere.

Det er og fortellinger som stadig må gjenfortelles i fellesskapet, for de er bærere av viktige verdier som fellesskapet trenger for å leve sammen. På de store dagene for fellesskapet gjør vi det. 17. mai er en av de største og viktigste. Likeså 22 juli, etter det vanvittige som skjedde på Utøya og regjeringskvartalet i 2011. Det er fortellinger vi ikke kan leve uten som enkeltmennesker og fellesskap. Det er fortellinger som sier noe grunnleggende om hvordan det er å være menneske og medmenneske, og tilhøre et fellesskap, lokalt, regionalt, nasjonalt og globalt.

Påskefortellingens makt i livet

De viktigste fortellingene i vår kulturkrets er fortellingene i Bibelen om Jesus Kristus. Jule,- påske- og pinsefortellingene må gjenfortelles. Gud kommer til oss gjennom dem. Jesus møter mennesker. Fortellingene om ham former våre liv. Mange unge bærer et bånd rundt handledet med initialene i dataspråk; «w.w.j.d.», som oversatt betyr; «Hva ville Jesus ha gjort?» - Slik blir dette en påminnelse når du står ansikt til ansikt med et medmenneske

somutfordrer deg. Vi er ikke i tvil om hva han hadde valgt; «Den minste først, - kjærligheten tåler alt, - rettferdighet for alle, - alltid en ny sjanse i livet, - åpenhet og tillit,- verdighet for alle,- ingen skal krenkes og bli gjort liten,- rom for den fremmede, - du skal elske din neste». Medmenneskelighet! Mye mer kan nevnes. Viktige og umistelige verdier i eget liv og i fellesskapet. Vi kan ikke leve uten. Fortellingene om Jesus i møte med mennesker viser oss disse bærekraftige verdiene. Derfor må de stadig gjenfortelles.

Vi er nå inne i påskeuka som er breddfull av sterke og dramatiske fortellinger om Jesus Kristus og menneskene rundt ham. Fra palmesøndag til påskedag følger vi Jesus time for time. Skjærtorsdag og måltidsfellesskap. Langfredag med korsdød. Guds Sønn lar ondskapen som herjer med oss ramme seg, - går i døden for vår skyld. Et stort håp stiger ut av disse fortellingene. Det finnes ikke noe gudsforlatt sted lenger. Gud er også der vi mest av alt frykter å være, alene i døden. Første påskedag skjer det uventede: Kristus står opp fra de døde! Maria Magdalena er den første som får møte ham. Hun roper ut sin glede! Fortellingen gir livsmot og vilje til å kjempe mot det onde. Kjærligheten er den sterkeste makt i livet. Kristus er hos oss.

Velsignet påske.